

ת"פ 17308/11/14 - מדינת ישראל נגד יוסף ביטון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17308-11-14 מדינת ישראל נ' ביטון

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד שירה קרואני ארד

המאשימה

נגד

יוסף ביטון ע"י עו"ד גדי טל

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג.

על פי עובדות כתב האישום, מספר חודשים קודם לחודש ספטמבר 2014 היו הנאשם וגב' מ ר (להלן: **המתלוננת**) בני זוג. ביום 11.9.14 בסמוך לשעה 22:30 הגיעה המתלוננת לביתו של הנאשם ואמרה לו, כי היא מעוניינת לסיים את הקשר ביניהם.

בתגובה משך הנאשם את תיקה של המתלוננת, קילל אותה, תפס את ידיה ומשך אותה לעבר הספה. המתלוננת ברחה מביתו של הנאשם והנאשם רדף אחריה וקילל אותה עד אשר הגיעה למכוניתה ונסעה מהמקום.

לאחר שנסעה המתלוננת מרחק קצר פגש בה הנאשם, ניגש למכוניתה וביקש ממנה לפתוח את הדלת.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר טיעון אשר במסגרתו תוקן כתב האישום וסוכם, כי בכפוף לקבלת תסקיר חיובי המאשימה "**תשקול בחיוב רב**" שלא לעתור לעונש מאסר, לריצוי ממש או בעבודות שירות.

טעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טענה, כי תסקיר שירות המבחן אשר התקבל בעניינו של הנאשם הוא שלילי ועל כן ראתה את המאשימה משוחררת מהסייג שבהסדר. לאור זאת, שמה דגש על עברו הפלילי של הנאשם ועל חומרת העבירות וביקשה להשית עליו עונש מאסר בפועל, לריצוי ממש.

ב"כ הנאשם טען, כי תסקיר שירות המבחן אשר ניתן בעניינו של הנאשם לוקה בכך שנלקחו בחשבון בתיאור עובדות אשר נמחקו מכתב האישום, אך עלו מפיה של המתלוננת. עוד הפנה לכך שמהתסקיר עולה שהנאשם מודע לפסול שבמעשיו ואף פנה מיוזמתו לקבלת טיפול. לאור אלה טען כי התסקיר אשר התקבל הוא חיובי ועל כן המאשימה מנועה מלבקש להשית על הנאשם עונש מאסר.

מתחם העונש ההולם

הנאשם תקף את בת זוגו כאשר זו בקשה להפרד ממנו, קילל אותה ורדף אחריה. מעשיו הופסקו רק כאשר ברחה המתלוננת מביתו. גם לאחר שברחה המתלוננת מביתו של הנאשם שב ופנה אליה ברחוב.

אמנם התקיפה עצמה לא גרמה לחבלות ואינה חמורה במיוחד, אך ברור כי מדובר במעשים אשר יש בהם להטיל על המתלוננת אימה ולפגוע לא רק בגופה אלא גם - ובעיקר - בכבודה, בתחושת הבטחון שלה ובשלווה נפשה. בעיקר דברים אמורים לאור העובדה שהמתלוננת נאלצה לברוח מביתו של הנאשם, דבר המלמד על הפחד אשר מעשיו גרמו לה.

לפיכך, מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירה

הנאשם יליד 1960. גרוש ואב לבן בגיר (אשר כיום הוא כבן 30).

לחובת הנאשם מספר הרשעות קודמות בעבירות אלימות, איומים ורכוש. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2006, אז נדון למאסר בעבודות שירות בגין עבירות של פגיעה ואיומים. בגין יתר הרשעותיו נדון למאסרים מותנים.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מקבל למעשיו אחריות חלקית בלבד. הנאשם הכחיש בפני שירות המבחן כי תקף את המתלוננת, קילל אותה או רדף אחריה. הגרסה אותה הציג הנאשם לפני שירות המבחן היא, כי הוא אשר ביקש להפרד מהמתלוננת, אשר השתוללה וסרבה לקבל זאת ועל כן תפס אותה על מנת לרסנה, וניסה להושיבה בכח על הספה, על מנת שיוכל להסביר לה את רצונו להפרד ממנה. גרסה זו שונה בעליל מהאמור בכתב האישום המתוקן - וזו המסגרת העובדתית המחייבת, ממנה לא ניתן לסטות.

אין בתסקיר אחיזה לטענת ב"כ הנאשם, כי קצין המבחן הסתמך על כתב האישום המקורי, שכן ניכר שהעובדות אשר עמדו לנגד עיני כותב התסקיר בעת שהתייחס למעשי הנאשם ובחן את גרסתו, הן העובדות שבכתב האישום המתוקן. עם זאת, התסקיר מפרט בהרחבה - ואולי הרחבה יתרה - את גרסתה של המתלוננת לארועים, ובהן טענות אשר אינן חלק מהאמור בכתב האישום המתוקן (ואף לא המקורי). דברים שאמרתי ביחס לנאשם יפים גם ביחס לשירות המבחן: המסגרת העובדתית המחייבת את בית המשפט ואת הצדדים היא כתב האישום המתוקן ולא גרסאותיהם של הנאשם והמתלוננת בפני שירות המבחן. במובן זה יש טעם בהערתו של ב"כ הנאשם ביחס לאופן ניסוחו של התסקיר, והיה מקום להזהר יותר באופן הבאת דבריה של המתלוננת.

לנגד העדרה של קבלת אחריות למעשים, עולה מן התסקיר, כי הנאשם מודע לכך שהתנהג כלפי המתלוננת באופן תוקפני ולא מכבד והרים עליה את קולו. בשל כך, הנאשם אף פנה מיוזמתו ליד שרה, על מנת להשתלב בקבוצה טיפולית לשליטה בכעסים ומתחים וכיום הוא משתתף בפעילות הקבוצתית. בשל העובדה שהתהליך נמצא בראשיתו, שירות המבחן הבהיר שאינו יכול להתרשם האם התהליך נושא פירות והאם הנאשם עשה שינוי ממשי בזכותו.

מסיכומי של התסקיר עולה, כי שירות המבחן התרשם שלצד נטיה תוקפנית וטשטוש בעיתיות, הנאשם מתפקד באופן תקין מהבחינה התעסוקתית ומעונין לקיים חיים נורמטיביים ויציבים. הנאשם אף פנה מיוזמתו לקבוצה טיפולית על מנת להתמודד עם בעיותיו. לאור אלה, שירות המבחן המליץ להסתפק בהשתתפות עונש מותנה.

הסדר הטיעון

משמעותו המעשית של הסדר הטיעון שבין הצדדים היא, שככל שיתקבל תסקיר חיובי, לא תעתור המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל, גם לא בדרך של עבודות שירות. אני ער לכך שאמנם המאשימה לא התחייבה במפורש שלא תדרוש מאסר אם יתקבל תסקיר חיובי, אך האופן בו הוצג ההסדר מקים הסתמכות ברורה של הנאשם לעמדה כזו של המאשימה.

יש טעם בדבריה של ב"כ המאשימה, כי הנאשם לא קיבל אחריות מלאה למעשיו, ובמובן זה התסקיר אינו חיובי. מנגד, מהתסקיר עולה שהנאשם מודע לכך שפגע במתלוננת במהלך הארוע ושפנה מיוזמתו להשתתף בקבוצה הטיפולית. במובן זה מדובר בתסקיר חיובי.

בסופו של דבר, ראיתי כי הספק בענין אופן פרשנותו של התסקיר פועל לזכות הנאשם, וכי מדובר בתסקיר חיובי, המונע מהמאשימה לעתור לעונש מאסר.

אומר בהקשר זה, כי אופן ניסוחו של הסדר הטיעון השאיר מרווח פרשני רב מהרצוי, הן משום שהצדדים לא הגדירו מהו תסקיר "חיובי", ובעיקר משום שהמאשימה הותירה בידה מרווח תמרון ביחס לאופן טיעונה, גם לו יתקבל תסקיר חיובי. רצוי לנסח הסדרי טיעון באופן ברור ומחייב, אשר אינו מצריך מאמץ פרשני מצד בית המשפט בשלב הטעונים לעונש. במיוחד דברים אמורים ביחס להסדרי טיעון המותנים בקבלת תסקיר "חיובי", באופן שהופך את התסקיר מכלי עזר ביד בית המשפט, לכלי הכרעה.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו, קבלת האחריות המהותית למעשיו ופנייתו להליך טיפולי מיוזמתו.

לחובת הנאשם זקפתי את עברו, אם כי לאור העובדה שהרשעתו האחרונה היא מלפני כעשר שנים, לא נתתי לענין זה משקל רב. כן זקפתי לחובתו כי הכחיש בפני שירות המבחן עובדות בהן הודה.

לאור אלה, וכן לאור הסדר הטיעון שבין הצדדים, ראיתי להשית על הנאשם מאסר מותנה ושל"צ וכן פיצוי למתלוננת.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים

- א. חודשיים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת תקיפה או איומים תוך שלוש שנים מהיום.
 - ב. 120 שעות של"צ. העבודות יבוצעו בפיקוח שירות המבחן. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ביצוע העבודות ומועדן, הדבר יעשה על ידי שירות המבחן ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.
 - ג. פיצוי למתלוננת מ'ר, עדת תביעה מס' 1, בסך 3,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.1.16.
 - ד. צו מבחן למשך שנה. המבחן יהיה בפיקוח שירות המבחן ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.
- הנאשם מוזהר, כי אם לא יבצע השל"צ כנדרש או לא יעמוד במבחן, הוא צפוי לגזירת דינו מחדש.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ו, 22 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.